

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/854/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114202903
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6114202903.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu JUDr. Ferdinanda Zimmermanna, sudcov JUDr. Danice Kočíckovej a JUDr. Amy Odalošovej v právnej veci navrhovateľa PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., Pribinova 25, P. O. BOX 41, Bratislava, IČO: 47 233 516, proti odporcom 1/ O. U., nar. XX. XX. XXXX, bytom T. I. XXXX/XX, D. D., 2/ W. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom T. I. XXXX/XX, D. D., zastúpenej Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., Kuzmányho 29, Košice, IČO: 47 234 466, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, Šafárikovo nám. 7, Bratislava, IČO: 42 362 962, zastúpený advokátom JUDr. Bohdanom Jakubisom, Dobrovičova 13, Bratislava, o zaplatenie 1 922,20 € s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa zo dňa 18. 08. 2015 proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 16C 47/2014-132 zo dňa 17. 07. 2015 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

Navrhovateľ je povinný nahradiť odporkyni v 2/ rade trovy odvolacieho konania - právneho zastúpenia v sume 99,68 € na účet jej právneho zástupcu JUDr. Petra Rybára v lehote do 3 dní.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bola odporkyniam 1/ a 2/ uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľovi spoločne a nerozdielne sumu 133,85 € s úrokom z omeškania vo výške 3,275 % ročne zo sumy 27,31 € od 30. 06. 2013 do zaplatenia, zo sumy 35,47 € od 30. 07.2013 do zaplatenia, zo sumy 35,47 € od 30. 08. 2013 do zaplatenia, zo sumy 35,47 € od 30. 09. 2013 do zaplatenia, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

V prevyšujúcej časti bol návrh navrhovateľa zamietnutý.

Navrhovateľovi bola uložená povinnosť nahradiť odporkyni v 2/ rade trovy konania predstavujúce trovy právneho zastúpenia v sume 561,49 € v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia na účet právneho zástupcu AK JUDr. Petra Rybára, s.r.o., Kuzmányho 29, Košice.

Navrhovateľovi bola tiež uložená povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyň 1/ a 2/ všeobecnej ochrane práv spotrebiteľa, Šafárikovo nám. 7, trovy predstavujúce trovy právneho zastúpenia za 2 úkony v sume 179,44 € na účet právneho zástupcu JUDr. Bohdana Jakubisa v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

V dôvodoch rozhodnutia súd uviedol: „Navrhovateľ sa svojím návrhom došlým súdu 10. 02. 2014 domáhal od odporkyň 1/ a 2/ zaplatenia sumy 1 922,20 Eur s úrokom z omeškania, ako aj zmluvnej pokuty zo sumy omeškaných splátok z titulu uzatvorenej zmluvy o revolvingovom úvere č. 8200031964 dňa 17. 09. 2010. Na základe tejto zmluvy bol poskytnutý odporkyniam úver vo výške 1 500,-- Eur, ktorý sa zaviazali uhrádzať v 36 splátkach vrátane úrokov po 85,15 Eur v termínoch splatnosti dohodnutých

v zmluve. Následne sa dohodli na odklade splátok č. 12 až 14. Do omeškania sa dostali už s úhradou 4. splátky. Zaplatili celkove sumu 1 143,20 Eur. Vzhľadom k tomu, že boli v omeškaní s úhradou splátok viac ako 3 mesiace, bolo im doručené oznámenie o uplatnení práva veriteľa podľa § 565 O. z., t. j. okamžitá splatnosť úveru z dôvodu omeškania. Toto oznámenie bolo doručené dňa 18. 04. 2012 v súlade s ustanovením § 53 ods. 8 O. z. Strata výhody splátok nastala dňa 06. 05. 2012. Celková suma neuhradených splátok je 1 922,20 Eur.

Odporkyne žiadali návrh zamietnuť.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom odporkýň, zástupcom odporkyne 2/, korešpondenciou účastníkov, zmluvou o úvere zo dňa 17. 09. 2010, zmluvnými dojednaniami, kartou klienta, vyjadrením vedľajšieho účastníka na strane odporkýň a zistil tento skutkový stav:

Účastníci uzavreli dňa 17. 09. 2010 zmluvu o revolvingovom úvere č. 8200031964, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporkyni 1/ úver 500,-- Eur. Neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy o revolvingovom úvere sú Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o.

Podľa článku 8.1. zmluvy zmluvné strany uzavreli dohodu o poskytnutí služby, predmetom ktorej je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti / Zmluvy uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 222,95 Eur a za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 133,12 Eur.

Podľa tvrdenia navrhovateľa nedoplatok z titulu tejto zmluvy predstavuje žalovanú sumu spolu s úrokom z omeškania a zmluvnou pokutou v zmysle jeho písomného návrhu.

Odporkyňa 1/ uviedla, že začiatkom roka 2012 uzatvorila zmluvu o konsolidácii úverov s S. S. K., R. XX, R.. Počnúc februárom 2012 mu zasiela 100 Eur mesačne, ktoré on rozdeľuje a preposiela jej veriteľom. Úver teda navrhovateľovi naďalej spláca podľa svojich možností. Odporkyňa 1/ namietla výšku zmluvnej pokuty a úrokovej sadzby, ktoré sú podľa nej v rozpore s dobrými mravmi.

Na pojednávaní uviedla, že si nepamätá presne, koľko si požičala od navrhovateľa. Nevedela ani uviesť, či a koľko za ňu uhradil S. K. navrhovateľovi. Predložila zmluvu uzatvorenú s konsolidačnou agentúrou K. ako aj výpisy z účtu, ktoré preukazovali, že tejto osobe mesačne uhrádzala na jeho účet finančné čiastky.

Odporkyňa v 2/ rade uviedla, že s návrhom nesúhlasí. Mala za to, že odporkyňa 1/ - jej matka dlžobu splácala.

Jej právny zástupca poukázal na tú skutočnosť, že navrhovateľ hneď na začiatku zmluvného vzťahu zrazil z istiny poplatok za odplatu za poskytnutie služby vo výške 222,95 Eur tak, že skutočná výška úveru predstavovala sumu 1 277,05 Eur. S tým súvisí aj nesprávna hodnota RPMN. Táto nepredstavuje 67,57 %, ako je uvedené v zmluve, ale 96,45 % vzhľadom k skutočne poskytnutému úveru. Tiež uviedol, že v zmluve absentujú náležitosti upravené v zákone č. 129/2010 Z. z. v § 4 a to doba trvania zmluvy, termín konečnej splatnosti a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť (§ 4 ods. 1 písm. g/ citovaného zákona). Tieto údaje boli do zmluvy doplnené až po prijatí návrhu na uzavretie zmluvy zo strany žalobcu. Poukázal na § 44 ods. 2 O. z., kedy zmeny návrhu sa považujú za nový návrh. Nedošlo potom k platnému uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere. V súvislosti so znením § 9 ods. 2 písm. f), g), k) a § 11 ods. 1 zákona 129/2010 Z. z. je poskytnutý úver bezúročný a bez poplatkov. Poukázal tiež na judikatúru Krajského súdu v Trenčíne 9Co/401/2012 a Krajského súdu v Prešove 3Co/3/2011. Považoval potom celú zmluvu o úvere za neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 O. z. a žiadal návrh zamietnuť.

Žiadal tiež priznať náhradu trov konania, vrátane trov právneho zastúpenia.

Podaním došlým tunajšiemu súdu dňa 23. 09. 2014 oznámil svoj vstup do konania na strane odporkýň vedľajší účastník Občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov.

Na výzvu súdu s jeho vstupom do konania na jej strane súhlasila odporkyňa v 1/ rade.

Vedľajší účastník svojím písomným podaním zo dňa 15. 04. 2015 vzniesol námietku premlčania nároku a poukázal na neprijateľné zmluvné podmienky predstavujúce inkorporačnú doložku a tiež neprimerane vysokú dojednanú ročnú úrokovú sadzbu vo výške 70 %. Takáto dohoda o výške úrokov sa prieči potom dobrým mravom a je podľa § 39 O. z. neplatným právnym úkonom. Tiež poukázal na tú skutočnosť, že zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a preto je potrebné považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Požadoval tiež, aby súd priznal náhradu trov konania predstavujúce trovy právneho zastúpenia za 2 úkony právnej pomoci: príprava, prevzatie a spísanie písomného vyjadrenia vo veci samej po 81,33 Eur a režijný paušál 8,39 Eur, spolu 179,44 Eur.

Predmetom sporu bolo plnenie zo zmluvy o revolvingovom úvere, ktorá zmluva mala charakter spotrebiteľskej zmluvy a bola uzavretá v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy.

Preskúmaním zmluvy mal súd za preukázané, že v nej absentuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f), k) zákona 129/2010 Z. z. (termín končenej splatnosti spotrebiteľského úveru sa nachádza až v oznámení veriteľa o schválení úveru zo dňa 17. 09. 2010, ktorý nie je podpísaný odporkyňami, v termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov absentuje dátum splatnosti prvej splátky, a teda nemožno určiť ani termíny splácania ďalších splátok.

V bode 5. Žiadosti / Zmluvy odporkyne navrhli uzatvorenie Zmluvy o revolvingovom úvere vo výške úverového limitu 1 500,00 Eur, so splácaním úveru v 36 mesačných splátkach po 85,15 Eur splatných k 29. dňu v mesiaci, s predpokladanou RPMN 70,00 %, s priemernou RPMN 47,39 %, s ročnou úrokovou sadzbou 70,00 %, pričom celkové náklady mali predstavovať 3 065,40 Eur. Odporkyňa 1) bol poskytnutý úver vo výške 1 500,00 Eur splatný v 36 mesačných splátkach po 85,15 Eur splatných 29. dňa v mesiaci, s RPMN 67,57 %, s priemernou RPMN 47,39 %, s ročnou úrokovou sadzbou 70,00 %, s celkovými nákladmi vo výške 3 065,40 Eur. Z uvedeného vyplýva, že zmluva neobsahuje dva platné vzájomné a obsahovo zhodné prejavy vôle zmluvných strán (v zmysle § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka) v časti údajov o RPMN. Súd preto dospel k záveru, že zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. - ročnú percentuálnu mieru nákladov.

Súd sa potom stotožnil s názorom právneho zástupcu odporkyne v 2/ rade a vedľajšieho účastníka na strane odporkyň, že zmluva neobsahovala podstatné náležitosti podľa § 9 citovaného zákona, pričom zákon sankcionuje tento nedostatok bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) citovaného zákona.

Navyše, podľa čl. 5 Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o. sa odporkyne ako spoludlžníci za poskytnutie úveru zaviazali zaplatiť navrhovateľovi úroky vo výške uvedenej v bode 6 Žiadosti / Zmluvy, splatné v mesačných splátkach spolu s istinou úveru. Výšku úrokov dojednali zmluvné strany v zmluve na 70,00 % ročne.

Podľa údajov zverejnených na internetovom portáli Národnej banky Slovenska priemerná úroková miera zo spotrebiteľských a ostatných úverov s dohodnutou splatnosťou 1-5 rokov bola v mesiaci september 2010 vo výške 11,04 % ročne. Účastníci si však dojednali v Zmluve úrokovú mieru vo výške 70,00 %, čo je viac ako 6-násobok obvyklej úrokovej miery. Taktodjednané úroky sú v rozpore s dobrými mravmi, a teda dojednanie o úrokoch je postihnuté absolútnou neplatnosťou v zmysle § 39 OZ.

Podľa karty klienta (č. I. 9) navrhovateľ skutočne poskytol odporkyňa 1/ 1 277,05 Eur. Sumu 222,95 Eur (predstavujúcu rozdiel medzi poskytnutým úverom 1 500,00 Eur a reálne poskytnutými peňažnými prostriedkami 1 277,05 Eur) navrhovateľ zrejme v zmysle čl. 10. ods. 10.1 zmluvných dojednaní započítal na úhradu odplaty za možnosť odkladu splátok.

Keďže úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, po odpočítaní úhrad odporkyň vo výške 1 143,20 Eur (č. I. 9) od reálne poskytnutých peňažných prostriedkov vo výške 1 277,05 Eur, by mali odporkyne ešte uhradiť 133,85 Eur.

V tejto časti potom súd návrhu vyhovel, keď odporkyne nepreukázali, že by túto sumu uhradili či už sami alebo prostredníctvom tretej osoby (JUDr. K.).

Čo sa týka požadovaných úrokov z omeškania, z karty klienta - odporkyne 1/ na č. I. 9 vyplýva, že odporkyne uhradili spolu 1 143,20 Eur nasledovne:

27. 09. 2010 - 85,15 Eur
26. 11. 2010 - 85,15 Eur
27. 12. 2010 - 85,15 Eur
11. 02. 2011 - 100,00 Eur
07. 04. 2011 - 100,00 Eur
26. 04. 2011 - 85,15 Eur
26. 05. 2011 - 85,15 Eur
27. 06. 2011 - 85,15 Eur
28. 06. 2011 - 60,00 Eur
27. 07. 2011 - 86,00 Eur
26. 08. 2011 - 85,15 Eur
26. 01. 2012 - 85,15 Eur
20. 04. 2012 - 29,00 Eur
15. 06. 2012 - 29,00 Eur
13. 07. 2012 - 29,00 Eur
21. 08. 2012 - 29,00 Eur

Navrhovateľ listom zo dňa 12. 04. 2012 oznámil odporkyni 1/, že je v omeškaní so zaplatením splátky č. 16 o 74 dní s tým, že ak sa dostane do omeškania s úhradou ktorejkoľvek splátky o viac ako 3 mesiace a uplynie 15 dní od doručenia tohto oznámenia, nastane splatnosť celého úveru. Oznámenie bolo doručené odporkyni 1/ 18. 04. 2012.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Keďže navrhovateľ skutočne poskytol odporkyni 1/ peňažné prostriedky (úver) vo výške 1 277,05 Eur, ktoré mali odporkyne vrátiť v 36 mesačných splátkach, potom jedna splátka istiny úveru predstavovala 35,47 Eur (1 277,05 Eur / 36 splátok je po zaokrúhlení 35,47 Eur).

Odporkyne uhradili od 27. 09. 2010 do 12. 04. 2012 sumu 1 027,20 Eur, teda uhradili splátky č. 1 až 28 a splátku č. 29 v časti 34,04 Eur. Keďže 1. splátka bola splatná dňa 29. 10. 2010 a každá ďalšia splátka bola splatná 29. dňa v nasledujúcom kalendárnom mesiaci, potom 29. splátka bola splatná dňa 29. 02. 2013.

Uvedený list navrhovateľa nemožno považovať za uplatnenie si práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, t. j. právo na zosplatnenie pohľadávky, keďže odporkyne v tom čase neboli v omeškaní s úhradou žiadnej splátky. Postup navrhovateľa nebol v súlade s Občianskym zákonníkom, pretože navrhovateľovi ku dňu 06. 05. 2012 nevzniklo právo na zosplatnenie pohľadávky pre omeškanie odporkýň s plnením splátky úveru.

Odporkyne od 20. 04. 2012 do 21. 08. 2012 uhradili 116,00 Eur. Tieto úhrady mali byť započítané na časť splátky č. 29, na splátky č. 30, 31, 32 a splátku č. 33 v časti 8,16 Eur. Neuhradená časť splátky č. 33 vo výške 27,31 Eur bola splatná dňa 29. 06. 2013. Odporkyne sa dostali do omeškania s plnením svojho peňažného záväzku a to vždy odo dňa nasledujúceho po splatnosti jednotlivých neuhradených splátok.

Navrhovateľ si uplatnil úrok z omeškania vo výške 3,275 % ročne. Požadovaná výška úroku je v súlade s ustanovením § 517 ods. 2 O. z. v spojení s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z. Súd potom priznal úroky z omeškania z jednotlivých splátok, v ktorých sa dostali odporkyne do omeškania a dojednaných lehôt ich splatnosti tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia z priznanej sumy.

Z uvedených dôvodov súd návrh v časti požadovanej zmluvnej pokuty zamietol ako bezdôvodný. Navrhovateľ žiadal priznať zmluvnú pokutu vo výške 0,065% denne z jednotlivých neuhradených splátok.

Dohoda o zmluvnej pokute je obsiahnutá v čl. 14. bod 14.1. Zmluvných dojednaní, ktoré nie sú podpísané účastníkmi, teda nie je splnená požiadavka písomnej formy podľa § 544 ods. 2 OZ.

Navrhovateľ bol v konaní úspešný len v rozsahu 7 % a odporkyne v rozsahu 93 %. Súd potom o náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 3 OSP tak, že v prevažnej miere úspešnými odporkyniam priznal odporkyni v 2/ náhradu trov konania predstavujúce trovy právneho zastúpenia za 3 úkony právnej služby - príprava a prevzatie, vyjadrenie k návrhu a účasť na pojednávaní, za 1 úkon 81,33 Eur + režijný paušál 8,39 Eur, spolu 269,16 Eur. Tiež priznal náhradu straty času za účasť na pojednávaní za 12 polhodín po 13,98 Eur, spolu 167,76 Eur a náhradu cestovného z Košíc do Banskej Bystrice a späť na pojednávanie motorovým vozidlom vo výške 124,57 Eur, spolu predstavujú trovy právneho zastúpenia 561,49 Eur.

Súd priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyň náhradu trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej pomoci v zmysle jeho vyčíslenia z rovnakých dôvodov ako právnemu zástupcovi odporkyne 2/.

Proti rozsudku podal odvolanie navrhovateľ, označil ho ako smerujúce do časti o zamietnutí návrhu a výroku o náhrade trov.

V dôvodoch rozhodnutia, však odvolateľ už uviedol, že rozsudkom súdu, ktorým bol zamietnutý návrh v časti o zaplatení sumy 222,95 € (tvoriacej súčasť zamietnutého nároku vo výške 1 788,35 € je v rozpore so zákonom a skutkovým stavom tak, ako vyplynul z vykonaného dokazovania.

Ak súd prvého stupňa dospel k záveru, že úver je bezúročný, potom pri stanovení výšky sumy, mal vychádzať z čiastky schváleného úveru. Bez akéhokoľvek odôvodnenia súd vychádzal len z tej časti sumy úveru, ktorá bola vyplatená. Navrhovateľ poukázal na rozsudok NS SR sp. zn. Obdo V 47/2001 (ZSP 8/2004), podľa ktorého zmluvu o úvere charakterizuje záväzok veriteľa poskytnúť v prospech dlžníka peňažné prostriedky v určitej výške a záväzok dlžníka poskytnúť prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Nespĺnenie úverového vzťahu nie je podmienené priamym plnením dlžníkovi v hotovosti, alebo hotovostným plnením na jeho účet v peňažnom ústave, ale poskytnutie peňažných prostriedkov, môže mať formu plnenia záväzkov dlžníka priamo jeho veriteľovi v hotovosti, alebo na jeho účet v peňažnom ústave.

Záväzok poskytnúť peňažné prostriedky v sume 222,95 € bol splnený započítaním so záväzkom navrhovateľa podľa dohody o poskytnutí služby, t.j. došlo k úhrade záväzku navrhovateľa z danej zmluvy v uvedenom rozsahu. Danú službu navrhovateľ aj reálne využil a do konca aj nad jej rámec so odkladal splatnosť splátok.

Záväzok poskytnúť peňažné prostriedky vo výške 1 277,05 € bol splnený vyplatením v prospech účtu navrhovateľa.

Súd mal preto odporcom 1/ a 2/ uložiť zaplatiť nielen čiastku 133,85 €, ale aj čiastku 222,95 €.

Vzhľadom k uvedenému preto navrhovateľ napadol aj rozhodnutie súdu vo výroku o trovách právneho zastúpenia odporcov.

Navrhovateľ poznamenal, že nenapáda otázku samotného právneho zastúpenia ako takého, ale účelnosť nákladov na toto zastúpenie a nepreskúmateľnosť aplikácie zákonného ustanovenia, na základe ktorého súd rozhodol o povinnosť k náhrade trov konania.

Vedľajší účastník na strane odporcu sa deklaruje ako subjekt na ochranu spotrebiteľa a práve vďaka tomu právna úprava priznáva osobitné postavenie spomedzi subjektov rovnakej právnej formy.

Súd nezákonne priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov aj preto, že tento subjekt nemal a nemá procesné postavenie vedľajšieho účastníka. V ďalšom odvolateľ citoval z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR R 62/2014, ktoré sa vzťahuje k ust. § 93 OSP v znení účinnom do 31. 12. 2014.

Okrem iného z citácie vyplýva. V prípadoch, na ktoré dopadá ust. § 93 ods. 2 OSP, zákon neustanovuje, ako podmienku účasti tretej osoby na konaní skutočnosť, že táto osoba má záujem na výsledku konania. Legitímácia na vstup vedľajšieho účastníka do konania, ktorá je inak vyvodzovaná z jeho právneho záujmu na výsledku sporu (§ 93 ods. 1 OSP), tu vyplýva priamo zo zákona. V prípade takejto právnickej

osoby je pre jej procesné postavenie vedľajšieho účastníka nevyhnutné, aby predmetom jej činnosti bola ochrana práv, o ktoré v konaní ide. OSP k poznámke k uvedenému ustanoveniu odkazuje na niektoré osobitné predpisy, ktoré naznačujú, aké právnické osoby môžu byť v postavení vedľajšieho účastníka. Jedným z takých osobitných predpisov je tiež zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. V zmysle § 25 ods. 1 písm. a zák. č. 250/2007 Z.z. môže právnická osoba založená, alebo zriadená a ochranu spotrebiteľa podať návrh na začatie konania na správnom orgáne, alebo na súde vo veci ochrany práv spotrebiteľa, alebo môže byť účastníkom konania, ak sú takéto ciele hlavnou náplňou jej činnosti.

Podstatnou podmienkou vedľajšieho účastníctva v konaní je súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého účastník chce vystupovať. S účinnosťou od 01. 01. 2015 bola na základe zákona č. 353/2014 Z.z. do textu OSP prevzatá podmienka, ktorú právna prax už predtým formulovala. Zákonodarca výslovne stanovil požiadavku preukázania súhlasu, už spolu s oznámením o vstupe vedľajšieho účastníka do konania.

Účasť vedľajšieho účastníka v konaní je nezákonná a potom ani priznanie náhrady trov právneho zastúpenia nemôže mať oporu v zákone.

V závere svojho odvolania navrhovateľ uviedol, že žiada, aby odvolací súd odporcom uložil k zaplateniu aj sumu 22,95 € spolu s úrokom z omeškania a vo zvyšnej časti rozsudok zmenil tak, že účastníkom náhradu trov konania nepriznáva.

K podanému odvolaniu sa vyjadrila prostredníctvom svojho právneho zástupcu odporkyňa v 2/ rade. Uviedla, že sa nestotožňuje s argumentáciou žalobcu, že rozsudok okresného súdu, ktorým bol zamietnutý návrh v časti o zaplatenie 229,95 € je v rozpore so zákonom a skutkovým stavom tak, ako vyplynul z vykonaného dokazovania.

Odporkyňa sa ale stotožňuje s rozsudkom okresného súdu.

Navrhovateľ vo svojom odvolaní uvádza, že záväzok poskytnúť peňažné prostriedky aj vo výške 222,95 € bol pri uzatvorení predmetnej zmluvy z jeho strany splnený započítaním zo záväzkom navrhovateľa podľa dohody o poskytovaní služby. K uvedenému však odporcovia poukazujú, že v bode 5 a 6 predmetných zmlúv o revolvingovom úvere sa uvádza, že výška poskytnutého úveru predstavuje sumu 1 500 €. Hneď na začiatku tohto zmluvného vzťahu navrhovateľ zrazil odporkyňiam zo sumy poskytnutého úveru poplatok za odplatu, za poskytnutie služby vo výške 222,95 €. Skutočná výška poskytnutého úveru preto bola v nižšej sume, ako je uvedená v predmetných zmluvách. Reálne bola odporkyňiam vyplatená len čiastka 1 277,05 €.

Poplatok za poskytnutie úverov odporkyňa považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Dané ustanovenie predmetných zmlúv o revolvingovom úvere umožňuje veriteľovi odpočítať poplatok za službu v čase, keď spotrebiteľ o poskytnutie takejto služby vôbec nepožiadaval a pri ktorom v podstate ide o záväzok spotrebiteľa zaplatiť za niečo, čo mu nebolo dodané. V bode 8.1. predmetnej zmluvy o revolvingovom úvere sa síce konštatuje, že uvedená služba bola poskytnutá na základe žiadosti dlžníka, avšak odporkyňa nemá žiadnu vedomosť o tejto skutočnosti a nevie, z akého titulu jej pri poskytnutí úveru boli strhnuté peňažné prostriedky vo výške 222,95 €. V tejto súvislosti odporkyňa v 2/ rade poukázala aj na rozhodnutie Okresného súdu v Žiari nad Hronom pod sp. zn. 19C 68/2015, ako aj rozhodnutie Okresného súdu Nitra pod sp. zn. 7C 154/2014. Z týchto rozhodnutí vyplýva, že súd za nekalú praktiku odporcu považuje, keď uvedený poplatok účtuje všetkým spotrebiteľským subjektom, ktorým poskytuje úver, pričom predmetné ustanovenie zmluvy je skryté v množstve neprehľadných zmluvných podmienok uvedené menším písmom, s ktorými sa nemal možnosť spotrebiteľ oboznámiť pred podpisom zmluvy.

Odporkyňa teda navrhla potvrdiť rozsudok súdu prvého stupňa a na trovách právneho zastúpenia a uplatnila si trovy odvolacieho konania vo výške trov právneho zastúpenia.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu určenom § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 219 ods. 1 OSP, ako vo výroku vecne správny.

V danej veci odvolací súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by spochybňovali správnosť záverov rozsudku súdu prvého stupňa. Z obsahu spisu vyplýva, že procesný súd správne postupoval, keď rozhodol v zmysle enunciátu. Dôvody, pre ktoré tak urobil, okresný súd správne a podrobne rozobral v odôvodnení svojho rozsudku. S týmito dôvodmi sa v celom rozsahu stotožňuje aj odvolací súd a v podrobnostiach na ne odkazuje (§ 219 ods. 2 OSP).

Na zdôraznenie správnosti rozsudku súdu prvého stupňa a k dôvodom podaného odvolania krajský súd dodáva.

Zmluvné dojednanie, podľa ktorého spotrebiteľ zaplatí vopred za službu, ktorá mu ešte dodaná nebola a o ktorej ani nevie, či bude potrebné o ňu požiadať je nekalou praktikou a takéto dojednanie je neplatné. V skutočnosti navrhovateľ odporkyniam sumu 222,95 € nevyplatil a v prípade, ak by odporkyne boli na túto sumu zaviazané, navrhovateľ by sa bezdôvodne obohatil, pretože by išlo o plnenie z neplatného právneho úkonu.

Odvolateľ tvrdí, že vedľajší účastník nemal procesné postavenie vedľajšieho účastníka a citoval aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR konkrétne k ust. § 93 ods. 2 OSP.

Je zrejmé, že vedľajší účastník, ktorý v konaní vystupoval je právnickou osobou, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv, o ktoré v konaní išlo, teda práv spotrebiteľa.

V čase, keď vedľajší účastník vstupoval do konania, nebolo v zmysle platného zákona jeho povinnosťou priložiť ako súčasť oznámenia o vstupe aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje v konaní. Za tejto situácie potom zostalo posúdiť otázku, či vedľajší účastník vystupoval v konaní proti vôli odporkýň. Odporkyne, ktoré sa aktívne zúčastňovali v konaní a to aj prítomnosťou na pojednávaní, nikdy nevyhlásili, že nesúhlasia so vstupom vedľajšieho účastníka na ich strane. Nemožno teda tvrdiť, že vedľajší účastník by v konaní vystupoval proti vôli vedľajšieho účastníka. Tvrdenie navrhovateľa o tom, že vedľajší účastník nemal postavenie vedľajšieho účastníka je potom bezzákladné.

Za tohto stavu veci krajský súd rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil v celom rozsahu ako vecne správny.

V odvolacom konaní mali odporcovia plný úspech. Odporkyňa v 2/ rade bola zastúpená advokátom JUDr. Petrom Rybárom, ktorý v odvolacom konaní podal vyjadrenie k podanému odvolaniu. Uplatnil si aj náhradu trov odvolacieho konania, ktoré trovy predstavujú sumu 91,29 € za jeden úkon advokáta s pripočítaním réžijného paušálu 8,39 €. Celkove je povinný navrhovateľ zaplatiť odporkyni v 2/ rade na trovách odvolacieho konania sumu 99,68 € k rukám jej právneho zástupcu.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.